ਅੰਜੂ ਗਾਰਗ & ਅਨਜ

ਬਨਾਮ

ਦੀਪਕ ਕੁਮਾਰ ਗਾਰਗ

(2022 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1693)

ਸਤੰਬਰ 28, 2022

[ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਅਤੇ ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਫੌਜਦਾਰੀ ਤਰੀਕਾ ਕਾਨੂੰਨ, 1973: ਧਾਰਾ 125 – ਪਤਨੀਆਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ – ਧਾਰਾ 125 ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ – ਫੈਸਲਾ: ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਦੁੱਖ, ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲ ਸਕੇ – ਪਤੀ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਰੀਰਿਕ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ, ਜੇ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਯੋਗ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ – ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਅਤੇ ਜੁਲਮ ਕਾਰਨ, ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ, ਧਾਰਾ 125 ਅਧੀਨ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ – ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਕੋਲ ਪਰਿਆਪਤ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਉਪੇਕਸ਼ਾ ਕੀਤੀ – ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 6,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਭੱਤਾ ਦੇ ਉੱਤੇ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: 1.1 ਧਾਰਾ 125 ਦਾ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਦੁੱਖ, ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲ ਸਕੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਪਤੀ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਪਤੀ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਰੀਰਿਕ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ, ਜੇ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ

ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 125 ਸੀਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਾਯ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰਕਸ਼ਾ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 15(3) ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਨੁਚਛੇਦ 39 ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 9 ਅਤੇ 10]914-ਈ; 916-ਜੀ]

1.2 ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਅਤੇ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਰਭਾਗਪੂਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਸਰੀ ਦੋਸ਼ਾਰੋਪਣ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ਾਰੋਪਣ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। [ਪੈਰਾ 12]917-ਜੀ-ਐਚ]

1.3 ਅਦਾਲਤ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਾਰਟੀ ਵਪਾਰ ਹੁਣ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਮਾ ਕੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੋਲ ਪਰਯਾਪਤ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2-ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 6,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਭੱਤੇ ਦੇ ਉੱਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13 ਅਤੇ 14]918-ਏ-ਡੀ]

ਭੁਵਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੀਨਾ & ਹੋਰ (2015) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 353 : [2014] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 888; ਚਤੁਰਭੁਜ ਬਨਾਮ ਸੀਤਾ ਬਾਈ (2008) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 316 : [2007] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 577 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2014] 8 ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 858 ਪੈਰਾ 9 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2007] 12 ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 577 ਪੈਰਾ 10 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2022 ਦਾ 1693

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 10.09.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ (F) ਨੰਬਰ 05 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ 2017 ਦਾ।

ਸੰਦੀਪ ਜਿੰਦਲ, ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਆਸ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਚਿਤਾ ਗਰਗ, ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਦਿਵੇਦੀ, ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਦਿਵੇਦੀ, ਨੀਰਜ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਅਵਧੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਦੁਸ਼ਯੰਤ ਪਰਾਸ਼ਰ, ਮਨੂ ਪੀ., ਦਿਨੇਸ਼ ਪਾਂਡੇ, ਮੁਥੂ ਵੇਲਪਲਾਨੀ, ਐਡਵਾਂਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

1) ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2) ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 10ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ 2018 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ, ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ-1 ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 09.12.2016 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੈਂਟੇਨੈਂਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 - ਪਤਨੀ (ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਮਿਸ ਮੇਘਾ ਗਾਰਗ (ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਨੰਬਰ 2) ਲਈ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਨੰਬਰ 3) ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 6,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੈਂਟੇਨੈਂਸ ਅਲਾਉਂਸ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

3) ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਛੋਟੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 07.12.1991 ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਦੋ ਬੱਚੇ ਜਨਮੇ ਸਨ, ਧੀ ਮੇਘਾ ਗਾਰਗ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਰਚਿਤ ਗਾਰਗ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 10.10.1992 ਅਤੇ 11.04.1999 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ) ਨੇ ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਮੈਂਟੇਨੈਂਸ ਮੰਗਦਿਆਂ ਮੈਂਟੇਨੈਂਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਘੋਰ ਕ੍ਰੂਰਤਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤਸੱਦਦ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ

. ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਹੇਜ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 2005 ਵਿੱਚ 2,00,000/- ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਰਾਜਦੀਪ ਸੋਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਲਈ 45,00,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਰਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ 2010 ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸਣ ਖੁਦ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਕਾਰਨ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਅਧੀਨ ਮੇਂਟੇਨੈਂਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4.ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਮਨਣਦਿਆਂ, ਦਹੇਜ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਹੇਰਾਨੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਕਾਰਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧੀ ਮੇਘਾ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਤ ਉਸਦਾ ਜੈਵਿਕ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

5.ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 15.07.2014 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 40,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਮੇਂਟੇਨੈਂਸ ਭੱਤਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧੀ ਮੇਘਾ ਨੇ ਬਾਲਿਗ ਹੋ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅੰਤਰਿਮ ਮੇਂਟੇਨੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਰਚਿਤ ਉਸਦਾ ਜੈਵਿਕ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਡੀ.ਐਨ.ਏ. ਟੈਸਟ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 19.02.2014 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਰਤੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਮੇਂਟੇਨੈਂਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਬਚਾਅ ਵੀ ਮਿਤੀ 16.07.2015 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨੋਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ 4 ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਰਾਹਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਨੰਬਰ 3) ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 6,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੇਂਟੇਨੈਂਸ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6.ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਲਈ. ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਮਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 17.08.2022 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ:-

"ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਜਵਾਬੀ-ਪਤੀ ਨੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿੱਜੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਰਹਿਣਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਨੋਟ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਲੱਗ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਭਰਨ-ਪੋਸ਼ਣ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜਵਾਬੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

7.ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ 16.09.2022 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ।

8) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਸਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰਾਹਣਾ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਦੋਸ਼ਯੁਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਜਿਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀਖਿਅਤ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਹੁੰ ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੌਖਿਕ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਜੋ ਜਵਾਬੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਰਖਰਖਾਵ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ।

9.ਜਵਾਬੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬੀ ਕੋਲ ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਪਲਾਟ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ

ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

9) ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਦੁੱਖ, ਦਰਦ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ **ਭੁਵਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੀਨਾ & ਓਰਸ** ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"**ਦੁਖਤਰ ਜਹਾਂ ਬਨਾਮ ਮੋਹਦ. ਫਾਰੂਕ (1987) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 624 : 1987 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 237] ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ : [ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰ. 631, ਪੈਰਾ 16]**

16. "... ਧਾਰਾ 125 [ਦੀ ਕੋਡ] ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਸੰਖੇਪ ਸੁਭਾਵ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹਨ ਕਿ ਬੇਸਹਾਰਾ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹਨ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਮਲਾ (ਕੇ.) ਬਨਾਮ ਵੀਰਸਵਾਮੀ (ਕੇ.) [(1991) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 375 : 1991 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 442], ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਅਧੀਨ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ : (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰ. 378, ਪੈਰਾ 3)

“ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਭਟਕਣਾ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਛੱਡੀ ਗਈ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਖਾਣਾ, ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਆਸਰਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਯ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

10.ਕਿਰਤੀਕਾਂਤ ਡੀ. ਵਡੋਦਰੀਆ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ [(1996) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 479 : 1996 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 762] ਵਿੱਚ, ਦੋ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਕੋਡ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ : (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰ. 489, ਪੈਰਾ 15)

“... ਜਦੋਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਔਰਤ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਮਾਪਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਕੇ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਭਟਕਣਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਪਰ ਸਹਾਰੇ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਦਾਅਵੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 125 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਯ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਧਾਰਾ 125 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 125 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦਾਨਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਮਾਪੇ

ਮੁਸੀਬਤ, ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੇਸਹਾਰਾ ਨਾ ਛੱਡੇ ਜਾਣ।"

10.ਚਤੁਰਭੁਜ ਬਨਾਮ ਸੀਤਾ ਬਾਈ [(2008) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 316 : (2008) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਸਿਵਿ) 547 : (2008) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 356], ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ : (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰ. 320, ਪੈਰਾ 6)

"6 ... ਧਾਰਾ 125 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਉਪਾਯ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੈਪਟਨ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਕੌਸ਼ਲ ਬਨਾਮ ਵੀਨਾ ਕੌਸ਼ਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ [(1978) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 70], 'ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ'। ਭਰਨ-ਪੋਸ਼ਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਜਾਂ ਵਿਛੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ 'ਪਤਨੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨਸਭਾ ਨੇ ਭਰਨ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹੀ ਪਤਨੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।" ਕੌਸ਼ਲ ਬਨਾਮ ਵੀਨਾ ਕੌਸ਼ਲ (1978) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 70 : 1978 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 508 ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 15(3) ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਲੇਖ 39 ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਭਟਕਣਾ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਛੱਡੀ ਗਈ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਖਾਣਾ, ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਆਸਰਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਯ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇਣ ਦੇ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰਨ-ਪੋਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਵਿਤਾਬੇਨ ਸੋਮਾਭਾਈ ਭਾਟੀਆ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ [(2005) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 636 : 2005 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 787] ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

11.ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਨਾਗੇਂਦਰੱਪਾ ਨਾਟੀਕਰ ਬਨਾਮ ਨੀਲੰਮਾ [(2014) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 452 : (2015) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 407 : (2015) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਸਿਵਿ) 346], ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮੁਖਤਸਰ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਰਾਹਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

10. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਛਾਪ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਤੀ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਪਤੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਵੀ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਚਤੁਰਭੁਜ ਬਨਾਮ ਸੀਤਾ ਬਾਈ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਟੇਨੈਂਸ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਛੱਡੀ ਗਈ ਪਤਨੀ ਦੀ ਭੁੱਖਮਰੀ ਅਤੇ ਦਰਿਦ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ,

ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਣਾ, ਕੱਪੜੇ, ਅਤੇ ਆਸਰਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਯ ਦੁਆਰਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੈਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 125 ਕ੍ਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਉਪਾਯ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 15(3) ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਨੁਚਛੇਦ 39 ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

11) ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਟਲ ਕੀਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਚ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਰਿਕਾਰਡ ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬੇਨਤੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਸੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲੱਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਸਨ ਕਿ ਪੈਸਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਵਾਬ ਕਰਤਾ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਚਿਤ ਉਸਦਾ ਜੈਵਿਕ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੋ। ਡੀਐਨਏ ਟੈਸਟ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੈਂਟੇਨੈਂਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.2-ਪੁੱਤ ਸੀ ਚਿੰਤਤ, ਫਿਰ ਵੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ

I

12.ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੁਰਭਾਗਿਆਪੂਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਸਰੀ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਹੋਂਦੀ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ।

13) ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ, ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਾਰਟੀ ਵਪਾਰ ਹੁਣ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨਾ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਮਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਪਰਯਾਪਤ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਅਤੇ ਉਪੇਕਸ਼ਾ ਕੀਤੀ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਸਾਨੂੰ ਉਚਿਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 10,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2-ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 6,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਭਤੇ ਦੇ ਉੱਪਰ।

14) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਭਰਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 10,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭਰਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦਾ ਰਕਮ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਈ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅੱਜ ਤੋਂ ਅੱਠ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਿਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏਗਾ, ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਮਾਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

15) ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate